

200700712/1.

Datum uitspraak: 11 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

..... wonend te
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/6971 van de rechtbank
's-Gravenhage van 19 januari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2006 heeft de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de staatssecretaris) appellant een bestuurlijke boete op grond van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Wav) opgelegd wegens het zonder tewerkstellingsvergunning hebben laten verrichten van arbeid door (hierna ook: de vreemdelingen of) en

Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft de staatssecretaris het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 januari 2007, verzonden op 22 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 25 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 februari 2007 heeft de staatssecretaris van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 mei 2007, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. L.P.A. Zwijnenberg, advocaat te 's-Gravenhage, en de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, vertegenwoordigd door mr. S. Eekhout, werkzaam bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef, onderdeel b en onder 1°, van de Wav wordt onder werkgever verstaan degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, is het een werkgever verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Ingevolge artikel 18, voor zover thans van belang, wordt het niet naleven van artikel 2, eerste lid, als beboetbaar feit aangemerkt.

Ingevolge artikel 19a, eerste lid, legt een daartoe door de minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de boete op aan degene op wie de verplichtingen rusten, welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een beboetbaar feit.

Ingevolge artikel 19d, eerste lid, aanhef en onder a, is de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door een natuurlijk persoon, gelijk aan de geldsom van ten hoogste € 11.250.

Ingevolge artikel 19d, derde lid, stelt de minister beleidsregels vast waarin de boetebedragen voor de beboetbare feiten worden vastgesteld.

Volgens beleidsregel 1 van de Beleidsregels boeteoplegging Wav, zoals die ten tijde van belang luiden (hierna: de beleidsregels), wordt bij de berekening van een boete, als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de 'Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav' (hierna: de Tarieflijst), die als bijlage bij de beleidsregels is gevoegd.

Volgens beleidsregel 2 wordt voor de werkgever als natuurlijk persoon bij een gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid, als uitgangspunt voor de berekening van de op te leggen boete 0,5 maal het boetenormbedrag gehanteerd.

Volgens de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wav, op € 8.000 gesteld.

2.2. Appellant betoogt tevergeefs dat de rechtbank heeft miskend dat de vreemdelingen zich in de kas op de locatie aan de Keulseweg 14 te Pijnacker bevonden met de kennelijke bedoeling hem te bestelen en dat zij uit angst voor ontdekking verklaarden aldaar aan het werk te zijn. De rechtbank heeft terecht overwogen dat aan deze stelling niet de betekenis toekomt die appellant daaraan gehecht wil zien, nu blijkens het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van de betrokken opsporingsambtenaar van 20 juni 2005 door deze is geconstateerd dat de vreemdelingen ter plaatse bezig waren met het draaien van de toppen en het uitdunnen van blad van de in de kas gekweekte pepers, hetgeen als arbeid in de zin van de Wav moet worden aangemerkt. Appellant heeft ook geen aangifte van diefstal gedaan. Voorts blijkt uit de op ambtseed opgemaakte verklaring van [naam] dat hij werd uitbetaald door [naam] de roepnaam van appellant.

2.3. Appellant betoogt voorts dat de rechtbank heeft miskend dat hij niet als werkgever kan worden aangemerkt. Dat hij verantwoordelijk is voor hetgeen zich afspeelt binnen zijn onderneming, maakt, aldus appellant, niet dat hij de vreemdelingen arbeid heeft laten verrichten in de zin van de Wav.

2.3.1. Blijkens de memorie van toelichting (Kamerstukken II, 1993/1994, 23 574, nr. 3, blz. 13) bij de artikelen 1 en 2 van de Wav is diegene die een vreemdeling feitelijk arbeid laat verrichten vergunningplichtig werkgever en is deze werkgever te allen tijde verantwoordelijk voor en aanspreekbaar op het al dan niet aanwezig zijn van de benodigde tewerkstellingsvergunning. Of sprake is van een arbeidsovereenkomst of gezagsverhouding is daarbij niet relevant. Het feit dat in opdracht of ten dienste van een werkgever arbeid wordt verricht is voor het feitelijk werkgeverschap reeds voldoende, aldus de memorie van antwoord (Kamerstukken II, 1993/1994, 23 574, nr. 5, blz. 2).

Uit het op ambtseed door inspecteurs van de Arbeidsinspectie opgemaakte boeterapport van 15 september 2005 blijkt dat de vreemdelingen op 20 juni 2005 op de door appellant gehuurde locatie aan de Keulseweg arbeid hebben verricht, zonder dat daarvoor tewerkstellingsvergunningen op grond van de Wav waren afgegeven.

De vreemdelingen hebben derhalve ten dienste van appellant arbeid verricht, zodat de rechtbank terecht heeft overwogen dat appellant als werkgever in de zin van de Wav is aan te merken. Bij uitspraak van heden (uitspraak in zaak no. 200700303/1; ter voorlichting van partijen aangehecht) heeft de Afdeling overwogen dat instemming met, respectievelijk wetenschap van de arbeid voor de kwalificatie als werkgever in de zin van de Wav niet is vereist; het enkel mogelijk maken van het verrichten van arbeid en het niet verhinderen daarvan, wordt ook opgevat als het laten verrichten van arbeid.

De rechtbank heeft derhalve terecht geoordeeld dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellant in strijd met artikel 2, eerste lid, van de Wav, heeft gehandeld.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

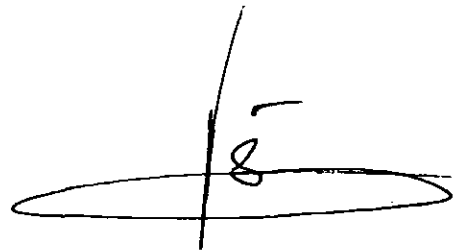
Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

32-510.

Verzonden:

11 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Duijsens & Van der Klei & Zwijnenberg
T.a.v. dhr. mr. P.J.L.J. Duijsens
Postbus 16100
2500 BC DEN HAAG

Postbus 11563
2502 AN Den Haag
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 51 16
www.arbeidsinspectie.szw.nl

Uw brief
8 februari 2006

Ons kenmerk
AI/JZ/2006/67406

Doorkiesnummer
(070) 333 5190

Onderwerp
Beslissing op bezwaar

Datum
10 AUG. 2006

Contactpersoon
mr. Eekhout

Geachte heer Duijsens,

Bij brief van 8 februari 2006 heeft u namens de heer [] bezwaar aangetekend tegen de beschikking van 31 januari 2006, kenmerk 070503119/03. In dit besluit is aan de heer [] een boete opgelegd van € 8000, wegens overtreding van artikel 2, eerste lid van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav).

A. De feiten

Op 20 juni 2005 werd een kas aan de [] te [] bezocht door inspecteurs van de Arbeidsinspectie in verband met een controle in het kader van de Wav. Deze kas werd gehuurd door de heer []. Tijdens deze controle werden twee personen aangetroffen die werkzaamheden verrichtten. De werkzaamheden bestonden onder meer uit het draaien van toppen en het uitdunnen van bladeren van peperplantjes. Nu de kas werd gehuurd door de heer [] werden de werkzaamheden ten behoeve van hem verricht. Van de werkzame personen bleken er twee vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) te zijn, zodat de heer [] voor hen in het bezit diende te zijn van tewerkstellingsvergunningen voor deze werkzaamheden. De heer [] beschikte niet over deze tewerkstellingsvergunningen. De inspecteurs constateerden derhalve overtreding van artikel 2, eerste lid Wav.

Van deze controle is door de Arbeidsinspectie een boeterapport opgesteld, dat op 15 september 2005 aan de heer [] is verzonden.

Met de kennisgeving van 2 december 2005 is de heer [] op de hoogte gesteld van het voornemen hem een bestuurlijke boete op te leggen. De heer [] heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid hierop op zijn zienswijze schriftelijk kenbaar te maken. Bij beschikking van 31 januari 2006 is de heer [] een bestuurlijke boete opgelegd van € 8000. Namens de heer [] hebt u hiertegen gedateerd 8 februari 2006, derhalve tijdig, bezwaar ingediend, welk bezwaar u op 8 maart 2006 met de inhoudelijke gronden hebt aangevuld.

B. Het bezwaarschrift

In uw bezwaarschrift voert u – zakelijk weergegeven – de volgende gronden aan:

1. de vreemdelingen waren niet in dienst bij de heer [] en hij kende ze ook niet;
2. ten tijde van de controle werd niet gewerkt in deze kas. Er stonden wel pepers, doch deze werden in het geheel niet geoogst.

U bent van mening dat de boete ten onrechte is opgelegd.

C. Wettelijk kader

Artikel 2, eerste lid Wav bepaalt dat het een werkgever verboden is een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Artikel 1, eerste lid aanhef en sub b onder 1° Wav bepaalt dat een werkgever is degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten. Lid 1 aanhef en sub c van dit artikel bepaalt dat onder een vreemdeling wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in de Vw 2000.

In artikel 1, aanhef en onder m Vw 2000 is bepaald dat onder vreemdeling wordt verstaan ieder die de Nederlandse nationaliteit niet bezit en niet op grond van een wettelijke bepaling als Nederlander moet worden behandeld.

In artikel 18 Wav is overtreding van artikel 2, eerste lid Wav als beboetbaar feit aangemerkt.

D. Het horen

Gelet op artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht is de heer [] in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift toe te lichten tijdens een hoorzitting. Op 10 april 2006 vond een hoorzitting plaats. Het verslag van deze hoorzitting is als bijlage bij deze beschikking gevoegd.

E. Overwegingen

Vast staat dat de vreemdelingen, [] en [] beiden met de Indiase nationaliteit, werkzaamheden hebben verricht in de kas die door de heer [] is gehuurd. Zij waren doende met het draaien van toppen en uitdunnen van het blad van peperplantjes die de heer [] in de kas liet groeien. Deze werkzaamheden werden uitgevoerd ten behoeve van de heer [] zodat hij in de uitoefening van zijn bedrijf een ander arbeid liet verrichten. Ook staat vast dat het hier om vreemdelingen in de zin van de Vw 2000 gaat en dat voor hen geen tewerkstellingsvergunning was verstrekt aan de heer []. Ik kom tot de conclusie dat sprake is van twee overtredingen van artikel 2, eerste lid Wav nu aan alle bestanddelen van dit artikel wordt voldaan. De overtredingen zijn de heer [] toerekenbaar.

Werkgever in de zin van de Wav is degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten dan wel de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten. Daarbij worden geen eisen gesteld aan aard of duur van een dienstverband, contractvorm, enz. Evenmin is het noodzakelijk dat sprake is van een gezagsverhouding of een opdracht. Er worden eveneens geen eisen gesteld aan 'arbeid'. Van arbeid in de zin van de Wav is sprake wanneer werkzaamheden worden verricht die voor degene die deze in zijn ambt, beroep of bedrijf laat uitoefenen, een zekere economische waarde heeft.

De heer . heeft verklaard dat hij de vreemdelingen niet kende en dat ze mogelijk pepers aan het stelen waren. De vreemdelingen zelf verklaren echter dat zij werkten in de kas en daarvoor betaald zouden krijgen.

Ik hecht meer waarde aan de verklaringen van de vreemdelingen, nu die in overeenstemming zijn met hetgeen tijdens de controle is waargenomen. De vreemdelingen draaiden toppen en dunden het blad van de peperplantjes uit. Zij waren, zoals u ook in uw bezwaarschrift aangeeft, niet aan het oogsten. Van diefstal lijkt mij dus ook geen sprake te zijn. Bovendien heeft de heer . verklaard dat hij betaald wordt door . De zoon van de heer . heeft verklaard dat zijn vader met die naam wordt aangesproken.

Dat een en ander zich afspeelde tijdens de afwezigheid van de heer . en dat hij heeft verklaard dat hij de vreemdeling niet kende, acht ik niet van belang. De heer . is als eigenaar immers te allen tijde verantwoordelijk voor wat er zich in zijn onderneming afspeelt.

Ik kom derhalve tot de conclusie dat uw gronden er niet toe kunnen leiden dat de boete ten onrechte is opgelegd.

Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die aanleiding geven de boete te matigen of in te trekken.

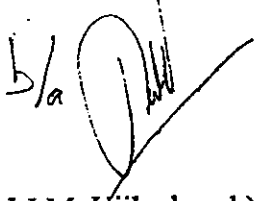
F. Beslissing

Gezien uw bezwaren, de bestreden beschikking, de stukken, de hoorzitting en de vigerende regelgeving ben ik tot de volgende beslissing gekomen.

Het bezwaarschrift geeft geen aanleiding de opgelegde boete te herzien dan wel het bestreden besluit in te trekken.

Gelet op het voorgaande verklaar ik uw bezwaarschrift **ongegrond**. Dit betekent dat de beschikking van 31 januari 2006 ongewijzigd in stand blijft.

Hoogachtend,
De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,
namens deze,
Algemeen Directeur van de Arbeidsinspectie,

(dr. J.J.M. Uijlenbroek)

II**Rechtbank 's-Gravenhage**

sector bestuursrecht

derde afdeling, enkelvoudige kamer

Reg. nr. AWB 06/6971 WET

UITSpraak

als bedoeld in artikel 8:77

van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Uitspraak in het geding tussen

wonende te eiser,

en

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder.

Ontstaan en loop van het geding

1. Bij besluit van 31 januari 2006 heeft verweerder aan eiser een boete opgelegd. Eiser heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
2. Bij schrijven van 23 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.
3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 21 december 2006. Eiser heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.M.W. Huitink, advocaat. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, mr. S. Eekhout, ambtenaar ten departemente.

Motivering

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
2. Verweerder heeft eiser wegens een op 20 juni 2005 door de arbeidsinspectie geconstateerde overtreding van artikel 2, eerste lid, Wet arbeid vreemdelingen (Wav) een boete opgelegd van € 8.000,-. Verweerder heeft in het bestreden besluit overwogen dat de overtreding van artikel 2, eerste lid Wav verwijtbaar en aan eiser toe te rekenen is. Voorts heeft verweerder in het bestreden besluit gesteld dat er niet gebleken is van feiten en omstandigheden die aanleiding geven de opgelegde boete te matigen of in te trekken.

3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de boete ten onrechte is opgelegd. Hiertoe heeft hij in beroep aangevoerd dat de twee vreemdelingen en niet bij hem in dienst waren en ook geen werkzaamheden voor hem hebben verricht. Ten tijde van het staande houden van de twee personen werd op het bedrijf van eiser in het geheel niet gewerkt, hetgeen door werknemers kan worden bevestigd. Indien zij wel werkzaamheden hebben verricht hebben zij dit gedaan zonder dat eiser dit wist en daarmee ingestemd heeft.

4. Artikel 1, eerste lid, onder b, sub 2, Wav bepaalt dat als werkgever wordt aangemerkt de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten.

Artikel 2, eerste lid, Wav bepaalt dat het een werkgever verboden is een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Artikel 18 Wav bepaalt dat als beboetbaar feit wordt aangemerkt het niet naleven van de artikelen 2, eerste lid, en 15 Wav.

Ingevolge artikel 19a, eerste lid, Wav legt een daartoe door onze Minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de boete op aan degene op wie de verplichtingen rusten welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een beboetbaar feit.

Artikel 19d, eerste lid, Wav bepaalt – voor zover van belang – dat de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door een natuurlijk persoon, gelijk is aan de geldsom van ten hoogste € 11.250,--.

In de Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Beleidsregels), gepubliceerd in de Staatscourant nr. 249 van 24 december 2004, is bepaald dat bij de berekening van een boete als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, Wav voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt worden gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Tarieflijst) die als bijlage bij deze beleidsregels is gevoegd. Verder is bepaald dat voor de werkgever als natuurlijk persoon bij een gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid, Wav als uitgangspunt voor de berekening van de op te leggen boete 0,5 maal het boetenormbedrag wordt gehanteerd. In de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, Wav gesteld op € 8.000,--.

5. Allereerst stelt de rechtbank vast dat verweerder bij het opleggen van een boete ingevolge artikel 19a, eerste lid, Wav een discretionaire bevoegdheid toekomt. Bij de uitoefening van die bevoegdheid toetst de rechtbank in het licht van de door eiser aangevoerde gronden of verweerder na afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen dan wel daarbij anderszins heeft gehandeld in strijd met het recht. Nu de onderhavige bestuurlijke boete is aan te merken als een punitieve sanctie brengt artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) mee dat de rechtbank vol dient te toetsen of de hoogte van de opgelegde boete in redelijke verhouding staat tot de ernst en verwijtbaarheid van de overtreding.

Reg.nr. AWB 06/6971 WET

3

6. Het op ambtseed/-belofte opgemaakte boeterapport vermeldt dat eiser niet kon aantonen dat voor de arbeid (het draaien van toppen en uitdunnen van blad van pepertjes), die de vreemdelingen (die de Indiase nationaliteit bezitten) op 20 juni 2005 in het bedrijf van eiser verrichtten een door de Wav vereiste tewerkstellingsvergunning was afgegeven.

Met betrekking tot eisers stelling dat de vreemdelingen wellicht aan het stelen waren, overweegt de rechtbank dat aan deze stelling niet die betekenis toekomt die eiser er aan gehecht wenst te zien. Immers, blijkens het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van het UWV van 20 juni 2005 is door de verbalisant geconstateerd dat voornoemde vreemdelingen bezig waren toppen te draaien en blad uit te dunnen, hetgeen niet duidt op diefstal. De rechtbank neemt verder in aanmerking dat eiser geen aangifte van diefstal heeft gedaan.

Voorts blijkt uit de zich bij voormeld boeterapport bevindende op ambtseed opgemaakte rapporten van de door de vreemdelingen afgelegde verklaringen, dat zij werkten. heeft daarbij tevens verklaard dat hij daarvoor wordt betaald door . De rapporteur heeft verklaard dat eiser aan hem heeft verklaard dat zijn roepnaam was.

Met betrekking tot de overgelegde verklaringen van de werknemers van eiser dat op 20 juni 2005 niet werd gewerkt aan de en dat zij op dat moment werkzaam waren aan de overweegt de rechtbank als volgt. Uit de verklaring van de werknemers blijkt niet of en zo ja op welke wijze, zij hebben waargenomen dat er aan de niet werd gewerkt. In zoverre zijn de verklaringen al niet relevant. Bovendien blijkt uit de tekst van deze verklaringen dat de betrokken werknemers deze niet zelf hebben opgesteld, hetgeen afdoet aan de overtuigingskracht ervan.

7. De rechtbank concludeert dat verweerder terecht heeft vastgesteld dat eiser heeft gehandeld in strijd met artikel 2, eerste lid, Wav en dat verweerder derhalve bevoegd was om een boete op te leggen. Zij is voorts van oordeel dat verweerder de overtredingen aan eiser mocht toerekenen. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid kunnen overgaan tot het opleggen van een boete.

8. Gezien het vorenstaande is het beroep ongegrond. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr. AWB 06/6971 WET

4

Beslissing

De Rechtbank 's-Gravenhage,

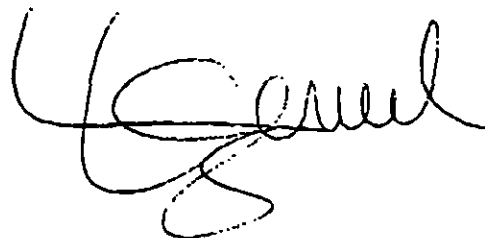
RECHT DOENDE:

Verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Aldus gegeven door mr. E.S.G. Jongeneel en in het openbaar uitgesproken op 19 januari 2007, in tegenwoordigheid van de griffier P.J.C. de Jong.

Voor eensluidend afschrift,
de griffier van de Rechtbank 's-Gravenhage,

Verzonden op:

22 JAN. 2007

**DUIJSENS
& VAN DER KLEI &
ZWIJNENBERG**

I

Per Fax: 365 13 80 en gewone post
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Kantoor Den Haag
Koninginnegracht 105
2514 AL Den Haag
Postbus 16100
2500 BC Den Haag
Tel (070) 338 30 40
Fax (070) 338 30 60

Kantoor Westland
Kreeklaan 6
2691 KX Gemeente Westland
Tel (0174) 417785

Internet www.duijsens.net
E-mail info@duijsens.net

Fortis Bank t.n.v. Stichting
Beheer Dardengelden
Duijsens & Van der Klei
& Zwijsenberg
nr. 63.16.32.360

mr. P.J.L.J. Duijsens
mr. D.Th.J. van der Klei
mr. L.P.A. Zwijsenberg
mr. M.J.H.M. Verhoeven
mr. mr. M.B. van Voorthuizen
mr. T. Venneman
mr. mr. G.C.F.M. Nadaud

RAAD VAN STATE	
INGECOMEN	
456-C 25 JAN 2007	
ZA:	
AAN: V6	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Den Haag, 25 januari 2007

Inzake : Ons Belang / Advies
Uw ref. : beroep
Onze ref. : pd/100.726/th
E-mail direct : info@duijsens.net

Geachte heer / mevrouw,

In opgemelde kwestie kom ik hierbij in beroep tegen het besluit van de Rechtbank 's-Gravenhage van 19 januari 2007 namens mijn cliënt, wonende te . Een kopie van het bestreden besluit treft u bijgaand aan. Cliënt kan zich met het bestreden besluit niet verenigen.

Appellant is van oordeel dat ten onrechte in deze een boete is opgelegd. De twee vreemdelingen waren niet bij appellant in dienst en er zijn ook geen werkzaamheden door hen verricht. Appellant blijft betwisten dat de betreffende vreemdelingen bezig waren toppen te draaien en blad uit te dunnen.

Appellant blijft herhalen hetgeen in prima is aangegeven.

Ten onrechte stelt verweerder dat het feit, dat de heren werkzaamheden aan het verrichten waren in de kas, vast stond en dat deze werkzaamheden werden uitgevoerd ten behoeve van appellant. Zowel van werkgever als van arbeid in de zin van de Wav is in deze namelijk geen sprake. In de betreffende kas werd ten tijde van het staande houden van de heren in het geheel niet gewerkt. Appellant kent beide personen ook niet en weet ook niet hoe zij in het bedrijf zijn gekomen.

Duijsens & Van der Klei & Zwijsenberg is een samenwerkingsverband dat mede bestaat uit praktijkvennootschappen.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgeteerd.

Duijsens & Van der Klei & Zwijsenberg is made up in professional corporation.

Any liability shall be limited to the amount paid out in the matter concerned under the firm's professional liability insurance policy.

Verweerder is van mening dat verweerder terecht een boete heeft opgelegd aan appellant. Verweerder voert hiertoe aan dat de heren zelf hebben verklaard dat de heren op de bewuste controledag aan het werk waren in de kas van appellant en dat hoewel appellant -alsmede ook verschillende werknemers van appellant- ten stelligste ontkennen dat de heren aan het werk waren in de kas, verweerder meer waarde hecht aan de verklaringen van de heren dan aan de verklaring van appellant en verscheidene van zijn werknemers.

Uit de verklaring van appellant en de werknemers van appellant volgt echter zonder meer dat op 20 juni 2005 in het geheel niet gewerkt werd in de kas aan de en dat alle medewerkers op dat moment werkzaam waren aan de en dat de heren absoluut onbekend zijn en nimmer op het bedrijf hebben gewerkt. Appellant is van mening dat verweerder de verklaringen van appellant en de verklaringen van de werknemers van appellant ten onrechte geheel naast zich neer heeft gelegd. Verweerder heeft zich, zonder nadere onderbouwing, op het standpunt gesteld dat meer waarde wordt gehecht aan de verklaringen van de heren dan aan die van appellant en de werknemers van appellant.

Bovendien zijn de verklaringen van de heren op zijn minst twijfelachtig te noemen. Immers niemand, maar dan ook niemand was op de bewuste datum in de kas aan de aan het werk. Dat de heren zelf verklaren dat zij in de kas aan het werk waren en daarvoor betaald zouden krijgen is uiteraard niet verwonderlijk. Mogelijk zijn zij betrappt terwijl zij goederen die aan een ander althans aan appellant toebehoren wegnamen en zich wederrechtelijk toeëigenden. Het is alsdan niet verwonderlijk dat de heren over hun werkelijke reden van aanwezigheid in de kas logen tegen de inspecteurs. Uiteraard kan naar de werkelijke reden van de aanwezigheid van de heren in de kas thans alleen maar worden gespeculeerd, doch duidelijk is in ieder geval dat de heren daar niet waren om werkzaamheden te verrichten en al helemaal niet om werkzaamheden te verrichten voor appellant.

Bovendien stelt verweerder ten onrechte dat meer waarde wordt gehecht aan de verklaring van de heren omdat deze in overeenstemming zijn met hetgeen tijdens de controle is waargenomen. De verklaringen van de heren zijn helemaal niet in overeenstemming met hetgeen tijdens de controle is waargenomen. Zo geven de heren aan dat de aard van de werkzaamheden eruit zou hebben bestaan pepers te plukken, terwijl tijdens de controle zou zijn waargenomen dat werkzaamheden van de heren eruit bestonden toppen te draaien en het blad van peperplantjes te dunnen. De verklaringen van de heren

zijn derhalve helemaal niet in overeenstemming met hetgeen tijdens de controle is waargenomen.

Bovendien werden in de bewuste kas in de bewuste periode in het geheel geen pepers geplukt/geoogst in tegenstelling tot hetgeen de heren beweren zodat de verklaringen van de heren ook om deze reden niet betrouwbaar zijn. Duidelijk moge zijn dat ten onrechte grote waarde wordt gehecht aan de verklaringen van de heren

Voorts merkt verweerder in haar verweerschrift d.d. 22 september 2006 op dat appellant ten alle tijde verantwoordelijk is voor hetgeen zich afspeelt binnen zijn onderneming en dat hij maatregelen dient te treffen om te voorkomen dat vreemdelingen binnen zijn bedrijf arbeid kunnen verrichten, zonder dat daarvoor de juiste tewerkstellingsvergunningen zijn verleend.

Appellant merkt nogmaals op dat de heren helemaal geen arbeid aan het verrichten waren voor appellant. Hoe ze in de kas zijn gekomen is appellant niet bekend. Het mag duidelijk zijn dat juist appellant in deze het slachtoffer is. Immers, blijkbaar hebben de heren zich zonder toestemming van appellant de toegang verschaft tot de kas. Appellant begrijpt dat hij verantwoordelijk is als eigenaar voor wat er zich in zijn onderneming afspeelt. Hier is echter iets anders aan de hand. Appellant is in felte het slachtoffer van een overtreding dan wel een misdrijf en moet hier nog een boete voor betalen ook.

Appellant blijft van oordeel dat de Rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond verklaard heeft en ik moge uw Afdeling verzoeken alsnog het bestreden besluit te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

P.J.J. Duijsens

brief raad van State 001

ADVOCATEN